C/2024/2110

11.3.2024

Bekendmaking van een aanvraag tot registratie van een naam overeenkomstig artikel 50, lid 2, punt a), van Verordening (EU) nr. 1151/2012 van het Europees Parlement en de Raad inzake kwaliteitsregelingen voor landbouwproducten en levensmiddelen

(C/2024/2110)

Deze bekendmaking verleent het recht om op grond van artikel 51 van Verordening (EU) nr. 1151/2012 van het Europees Parlement en de Raad ([1]) binnen drie maanden na de datum van deze bekendmaking bezwaar aan te tekenen tegen de aanvraag.

ENIG DOCUMENT

"ISTARSKI MED/ISTRSKI MED"

EU-nr.: PDO-HR+SI-2833 — 14.3.2022

BOB (X) BGA ( )

1. **Naam/Namen (van de BOB of de BGA)**

"Istarski med/Istrski med"

2. **Lidstaten of derde land**

Republiek Kroatië en republiek Slovenië

3. **Beschrijving van het landbouwproduct of levensmiddel**

3.1. *Productcategorie*

Categorie 1.4. Andere producten van dierlijke oorsprong (eieren, honing, diverse zuivelproducten met uitzondering van boter enz.).

3.2. *Beschrijving van het product waarvoor de in punt 1 vermelde naam van toepassing is*

"Istarski med/Istrski med" is honing die door de bijensoort *Apis mellifera* wordt geproduceerd uit de nectar van drachtplanten of uit afscheidingsproducten van levende plantendelen of uitscheidingsproducten van plantensap-zuigende insecten op de levende plantendelen. Deze grondstoffen worden door de bijen verzameld, verwerkt door vermenging met eigen specifieke stoffen, gedeponeerd, gedehydreerd, en in de honingraten opgeslagen en achtergelaten om te rijpen.

Fysisch-chemische kenmerken:

— Watergehalte ≤ 18,6 %;

— diastatische activiteit ≥ 10, met uitzondering van acaciahoning, waarvan de diastatische activiteit ≥ 3 is op de schaal van Schade;

— gehalte aan hydroxymethylfurfural (HMF) ≤ 15,0 mg/kg.

Melissopalinologische kenmerken:

Het pollenspectrum van "Istarski med/Istrski med" moet de vegetatie van het in punt 4 omschreven gebied weerspiegelen. Afhankelijk van het soort honing maken pollen van nectarplanten van de volgende families een groot deel uit van het spectrum: *Fabaceae, Sapindaceae, Rhamnaceae, Cornaceae, Brassicaceae, Loranthaceae, Malvaceae, Liliaceae, Lamiaceae, Fagaceae, Rosaceae, Apiaceae, Salicaceae, Adoxaceae, Ericaceae, Asteraceae, Oleaceae, Araliaceae, Ranunculaceae, Asphodelaceae, Anacardiaceae*. Er mogen ook kleine hoeveelheden pollen van nectarplanten van onder andere de volgende families aanwezig zijn: *Aquifoliaceae, Boraginaceae, Amaryllidaceae, Asparagaceae, Scrophulariaceae, Urticaceae, Campanulaceae, Fumariaceae.*

([1]) PB L 343 van 14.12.2012, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1151/oj.

Ook mag er een laag percentage pollen van niet-nectarplanten van onder andere de volgende families aanwezig zijn in "Istarski med/Istrski med": *Quercus* spp., *Fraxinus* spp., *Helianthemum* spp., *Papaver* spp., *Plantago* spp., *Betula* spp., *Alnus* spp., *Carex* spp., *Pinus* spp., *Cistus* spp., Poaceae en Pinaceae, *Fragaria vesca, Cupressus sempervirens, Olea europaea, Filipendula ulmaria, Vitis vinifera, Corylus avellana*.

Fysisch-chemische kenmerken:

Soort honing	Elektrisch geleidingsvermogen
Acaciahoning	≤ 0,25 mS/cm
Saliehoning	0,20-0,55 mS/cm
Kastanjehoning	≥ 0,8 mS/cm
Bloemenhoning	≤ 0,8 mS/cm
Bladhoning	≥ 0,8 mS/cm
Winterbonenkruidhoning	≤ 0,8 mS/cm
Lindehoning	0,5-1,1 mS/cm

Melissopalinologische kenmerken:

	Beschrijving
Acaciahoning	De honing moet pollen van de valse acacia (*Robinia pseudoacacia* L.) bevatten en daarnaast mogen er pollen van de volgende planten in voorkomen: *Rosaceae, Fabaceae, Cornus sanguinea, Prunus* spp., *Poaceae, Salix* spp., *Fragaria vesca, Quercus* spp., *Fraxinus* spp., *Lotus* spp., *Ligustrum vulgare, Helianthemum* spp. Er mogen sporen van pollen van de volgende planten in voorkomen: *Cornus mas, Aesculus hippocastanum, Apiaceae, Loranthus europaeus, Acer* spp., *Pinus* spp., *Plantago* spp. *Filipendula ulmaria, Castanea sativa, Lamiaceae, Brassicaceae, Asparagus* spp., *Tilia* spp., *Taraxacum officinale, Phacelia tanacetifolia, Paliurus spina christi, Olea europea, Asteraceae* (het geslacht *Solidago*).
Saliehoning	De honing moet ten minste 15 % pollen van salie (*Salvia officinalis* L.) bevatten. Daarnaast mogen er pollen van de volgende planten in voorkomen: *Rosaceae, Robinia pseudoacacia, Quercus* spp., *Prunus* spp., *Paliurus spina christi, Olea europea, Ligustrum vulgare*. Er mogen sporen van pollen van de volgende planten in voorkomen: *Poaceae, Pistacia* spp., *Lamiaceae, Filipendula ulmaria, Cornus sanguinea*.
Kastanjehoning	De honing moet ten minste 85 % pollen van de tamme kastanje (*Castanea sativa* Mill.) bevatten. Er mogen sporen van pollen van de volgende planten in voorkomen: *Paliurus spina christi, Fabaceae, Rosaceae, Pistacia* spp., *Prunus* spp., *Salix* spp.
Bloemenhoning	De honing mag variabele percentages pollen van de volgende planten bevatten: *Fabaceae, Rosaceae, Quercus* spp., *Prunus* spp., *Poaceae, Paliurus spina christi, Acer* spp., fungal spores, *Salix* spp., *Apiaceae, Robinia pseudoacacia, Fraxinus* spp., *Fragaria vesca, Cornus sanguinea, Lotus* spp., *Lamiaceae, Castanea sativa, Aesculus hippocastanum*.

Bladhoning	De verhouding tussen het aantal honingdauwelementen (schimmelsporen, delen van schimmeldraden, groene algen) en de pollenkorrels van nectarplanten moet ten minste 1,5 bedragen, met variabele percentages pollen van de volgende planten: *Fabaceae, Castanea sativa, Rosaceae, Salix* spp., *Paliurus spina christi, Robinia pseudoacacia, Cornus sanguinea, Prunus* spp., *Lotus* spp., *Poaceae, Quercus* spp., *Olea europea, Fraxinus* spp., *Filipendula ulmaria, Fragaria vesca, Asteraceae* (het geslacht *Solidago*), *Apiaceae, Tilia* spp., *Taraxacum officinale, Pinus* spp., *Loranthus europaeus, Liliaceae, Ligustrum vulgare, Lamiaceae, Helianthemum* spp., *Cornus mas, Brassicaceae, Asteraceae* (het geslacht *Taraxacum*), *Acer* spp.
Winterbonenkruidhoning	De honing moet ten minste 20 % pollen van winterbonenkruid (*Satureja montana* L.) bevatten. Daarnaast mogen er pollen van de volgende planten in voorkomen: *Hedera helix, Satureja montana*, Fabaceae, *Tilia* spp., *Rosaceae*. Er mogen sporen van pollen van de volgende planten in voorkomen: *Castanea sativa, Echium vulgare, Filipendula ulmaria, Liliaceae, Poaceae, Asteraceae* (het geslacht *Solidago*), *Asteraceae* (het geslacht *Taraxacum*), *Centaurea jacea, Fragaria vesca*.
Lindehoning	De honing moet ten minste 25 % pollen van linde (*Tilia* sp.) bevatten. Daarnaast mogen er pollen van de volgende planten in voorkomen: *Rosaceae, Quercus* spp., *Poaceae, Paliurus spina christi, Fabaceae, Castanea sativa, Fraxinus* spp., *Asteraceae* (het geslacht *Solidago*). Er mogen sporen van pollen van de volgende planten in voorkomen: *Vitis vinifera, Trifolium* spp., *Sambucus nigra, Ranunculus* spp., *Phacelia tanacetifolia, Liliaceae, Helichrysum italicum, Helianthus annuus, Centaurea* spp., *Centaurea jacea, Carex* spp., *Asteraceae, Apiaceae*.

Organoleptische eigenschappen:

	Kleur	Geur	Smaak
Acaciahoning	heldergeel tot geel, bijna kleurloos	mild, onbewerkte honingraat, verse was en acaciabloesem	zoet tot zeer zoet, van korte duur
Saliehoning	roodbruin, oranjerood, geelrood, amberkleurig, met een groenachtige tint	hout, aangenaam	licht prikkelend, aanhoudend, zoet, licht bitter
Kastanjehoning	roodbruin	matig intens tot intens, kastanjebloesem	intens, bitter tot zeer bitter, aanhoudend matig zoet tot zoet
Bloemenhoning	geel tot donker amberkleurig	aangenaam, bloemig, gestoofd fruit, weidebloemen, was en suiker kan scherp zijn	zoet tot zeer zoet, licht zurig tot zuur, aanhoudend
Bladhoning	helderbruin tot donkerroodbruin	hout en karamel, intens	licht prikkelend, hout of karamel, matig zoet
Winterbonenkruid-honing	amberrood	gedroogd fruit	zoet, aanhoudend en licht zurig
Lindehoning	geel tot amberkleurig	uitgesproken, verfrissend, lindebloesem, menthol, citroenschil en hout	matig zoet, licht zurig, licht tot matig bitter, verfrissend, aanhoudend

3.3. *Diervoeders (alleen voor producten van dierlijke oorsprong) en grondstoffen (alleen voor verwerkte producten)*

—

3.4. *Specifieke onderdelen van het productieproces die in het afgebakende geografische gebied moeten plaatsvinden*

Alle fasen van het productieproces, van de bijenteelt in het drachtgebied tot de extractie, moeten plaatsvinden in het geografische gebied.

3.5. *Specifieke voorschriften betreffende het in plakken snijden, het raspen, het verpakken enz. van het product waarnaar de geregistreerde naam verwijst*

Het verpakken van "Istarski med/Istrski med" vindt uitsluitend plaats binnen het in punt 4 genoemde geografische gebied, voornamelijk om de traceerbaarheid en dus de originaliteit en de specifieke kenmerken van het product te waarborgen. Dit helpt de kans op vervalsing van het product door vermenging met soortgelijke producten tot een minimum te beperken. Die kans is groter wanneer het verpakken buiten het afgebakende geografische gebied plaatsvindt.

3.6. *Specifieke voorschriften betreffende de etikettering van het product waarnaar de geregistreerde naam verwijst*

Wanneer het product in voorverpakte vorm in de handel wordt gebracht, moet de naam "Istarski med" of "Istrski med" worden vermeld in letters die groter zijn dan die van eventuele andere namen op de voorverpakking. In de etikettering moet ook een stempel met een oplopend identificatienummer en het gemeenschappelijke symbool (logo) voorkomen.

Alle gebruikers van de beschermde oorsprongsbenaming "Istarski med/Istrski med" die het product overeenkomstig dit productdossier in de handel brengen, hebben het recht het stempel onder dezelfde voorwaarden te gebruiken.

Het gemeenschappelijke symbool is een druppel honing die is ingekleurd met afwisselend grijze en zwarte horizontale strepen, met erachter een gele zeshoek die een gestileerde honingraat voorstelt. Onder de zeshoek staat in hoofdletters "ISTARSKI MED" in de Kroatische variant (figuur 1) en "ISTRSKI MED" in de Sloveense variant (figuur 2).

Figuur 1

Figuur 2

4. Beknopte beschrijving van het afgebakende geografische gebied

Het productiegebied van "Istarski med/Istrski med" in Kroatië bestaat uit het schiereiland Istrië en de bijbehorende eilanden in de provincie Istrië, gevolgd door de gemeenten Opatija, Lovran, Mošćenička Draga en Matulji, de eilanden Cres en Lošinj en de kleinere eilanden Unije, Ilovik, Susak en Vele Srakane, en een aantal onbewoonde eilandjes. In Slovenië omvat het productiegebied Sloveens Istrië, een gebied dat bestaat uit de gemeenten Koper, Izola, Piran en Ankaran.

In Slovenië vallen de grenzen van het productiegebied samen met de noordelijke grens van de gemeenten Ankaran en Koper, die loopt van de grensovergang van Lazaret/Lazzaretto aan de Sloveens-Italiaanse grens tot de grens tussen de gemeenten Koper en Sežana naast het natuurpark Dolina Glinščice/Val Rosandra. Het geografische gebied loopt verder langs de grens tussen de gemeenten Koper en Sežana ten zuiden van het dorp Ocizla en ten noorden van het dorp Črnotiče. Dan gaat het verder in zuidelijke richting naar het natuurpark Slavnik en langs de noordoostelijke rand daarvan tot aan de grens met Kroatië.

5. Verband met het geografische gebied

5.1 *Specificiteit van het geografische gebied*

Istrië wordt gekenmerkt door een rijke en gevarieerde flora dankzij een aantal gunstige omstandigheden in het gebied. De eerste is de geografische ligging van Istrië, gevolgd door het klimaat, het reliëf, de petrografische basis en de bodem.

Het geografische gebied kent ook bijzondere klimatologische omstandigheden; het klimaat is zeer heterogeen, vooral omdat Istrië als schiereiland aan drie zijden door de zee wordt omgeven, maar ook omdat het zich aan de noordkant van de Adriatische Zee bevindt, op het kruispunt tussen de Middellandse Zeekant en het continentale deel van Eurazië. Afhankelijk van de breedtegraad en de kenmerken van het reliëf is Istrië onderverdeeld in drie klimaatzones. Het centrale en zuidelijke kustgedeelte wordt gekenmerkt door een mediterraan klimaat, terwijl het noordelijke deel en het deel verder landinwaarts een gematigd warm, vochtig klimaat hebben met warme zomers. In het continentale deel in het noorden heerst een submediterraan klimaat.

De verschillende soorten "Istarski med/Istrski med" variëren naargelang van de plantengemeenschappen, die op hun beurt variëren naargelang van de wisselwerking tussen klimaat, bodem en reliëf. In geografisch opzicht bevindt Istrië zich op de scheidslijn tussen de Middellandse Zee en de Dinarische Alpen en de Alpen. Wat de vegetatie betreft, wordt Istrië dus gekenmerkt door de flora van deze gebieden. Er zijn bijgevolg verschillende vegetatiegebieden op het schiereiland Istrië en deze gevarieerde vegetatie vormt een belangrijke basis voor de productie van de verschillende soorten "Istarski med/Istrski med". Een smalle strook langs de zee vormt een gebied van groenblijvende bossen met steeneiken en struikgewas, een plantenwereld die kenmerkend is voor het Middellandse Zeegebied. De loofbossen met truffeleiken en oosterse haagbeuken zijn de meest voorkomende vorm van bosvegetatie in Istrië, verspreid over het grootste deel van het vasteland van Istrië, vanaf de strook groenblijvende vegetatie tot aan de centrale delen van Istrië. Dit soort vegetatie wordt gedomineerd door truffeleiken of zomereiken, die samen met steeneiken een belangrijke bron van honingdauw vormen. Kastanjebomen zijn te vinden op de hellingen van Učka, boven Lovran, en in het westen van Istrië (Bujština), voornamelijk in de bossen met oosterse haagbeuken en truffeleiken, vanwege de diepe zure bodems die zich op de vroegere rode bodems hebben gevormd. Deze opstanden van tamme kastanjes leveren voldoende nectar, waardoor het afgebakende gebied wordt ingedeeld in een categorie Kroatische regio's die goed bewaard zijn gebleven en waar uitzonderlijk eenbloemige kastanjehoning kan worden geproduceerd. Met name in de zuidoostelijke delen van Istrië bevindt zich een wijdverbreide gemeenschap van geneeskrachtige salie en vedergras. Deze planten worden als drachtplanten gebruikt en leveren aanzienlijke hoeveelheden nectar op, waarvan de meest gewaardeerde honingsoort die kenmerkend is voor het mediterrane klimaat kan worden geproduceerd: saliehoning. Tegelijkertijd is dit gebied het meest noordelijke punt waar geneeskrachtige salie in zijn oorspronkelijke vorm veel voorkomt. Het gebied met truffeleiken en heidegras is het meest gevarieerde deel van Istrië wat de vegetatie betreft. De meeste opstanden met valse acacia's bevinden zich in het centrale en noordelijke deel, maar sommige strekken zich verder uit tot het gebied met een mediterraan klimaat, waar ze samen met de mediterrane flora een bron van nectar vormen. Dit heeft, samen met de belangrijkste plantensoorten, gevolgen voor de specificiteit van de acaciahoning.

In een beschrijving van de flora van de archipel van Cres en Lošinj vermeldt Wallnöfer (2008) dat van de 1 130 geregistreerde taxa, er 253 alleen voor Cres en 273 alleen voor Lošinj werden gerapporteerd. In het noordelijke, submediterrane deel van het eiland Cres zijn de belangrijkste rotsvegetaties de drachtgebieden met geneeskrachtige salie en de gemeenschap van zwenkgras en fakkelgras. Het gebied Osoršćice telt ongeveer 700 plantensoorten, goed voor twee derde van de totale flora van Lošinj.

Miloš Furlan (2007) zegt over de kenmerken van de drachtgebieden van de bijen in Sloveens Istrië dat "in het gebied bijna alle typische seizoensgebonden drachtplanten voorkomen, van de vroege voorjaarsplanten tot de belangrijkste valse acacia's, en tamme kastanjes en najaarsplanten in de najaarsvegetatie, gevolgd door het verschijnen van honingdauw op bomen en de mogelijkheid om zoete stoffen te verzamelen op verschillende rijpe vruchten, zoals vijgen, druiven en dergelijke."

5.2 *Specificiteit van het product*

De specificiteit van "Istarski med/Istrski med" is te danken aan de natuurlijke hulpbronnen waarop de productie ervan is gebaseerd. Honing is een zeldzaam voedingsproduct dat vanwege zijn specificiteit (de aanwezigheid van pollenkorrels) een goed beeld geeft van het gebied waar de honing wordt geproduceerd. Door de ligging van Istrië op de grens van twee biogeografische regio's — de mediterrane en de continentale regio — heeft deze regio een uitzonderlijke flora.

In acaciahoning worden hoge percentages van de volgende plantensoorten aangetroffen: *Fraxinus*, planten van de familie *Rhamnaceae*, *Salix*, *Loranthus europaeus*, *Cotinus coggyria*, *Prunus* f., *Vicia*, *Trifolium pratense* gr., *Coronilla*/*Hippocrepis*, *Chamaerops* en *Filipendula*, terwijl uit verschillende studies blijkt dat het kenmerkende percentage acaciapollen varieert van 7 % tot 60 %. Bij het bepalen van de oorsprong wordt dan ook aandacht besteed aan het identificeren van de specifieke fysische of chemische eigenschappen.

De oorsprong van de monsters acaciahoning werd verder bevestigd door de zeer lage waarden voor het elektrisch geleidingsvermogen (0,11-0,18 mS/cm), aangezien deze waarden kenmerkend zijn voor acaciahoning.

Ook werd geconstateerd dat er geen sprake was van kristallisatie van honing — een eigenschap die gewoonlijk verband houdt met de aanwezigheid van koolzaadnectar. Gezien de bevestigde afwezigheid van koolzaadpollen kan worden geconcludeerd dat dit een specifiek kenmerk is van acaciahoning van het schiereiland Istrië.

Het is bekend dat kastanjehoning een grote hoeveelheid pollen bevat, die altijd meer dan 90 % van de monsters uit Istrië uitmaakt. Daarnaast is het pollenspectrum van kastanjehoning uit Istrië anders dan dat van honing uit buurlanden zoals het Alpengebied van Italië, waar de pollen van plantensoorten van bergvegetatie, zoals planten van de families Ericaceae en Tilia, overheersen.

In bloemenhoningmonsters waren de pollen die in significante hoeveelheden werden aangetroffen, afkomstig van *Rubus* f., *Clematis*, *Castanea*, *Brassica* f., *Umbelliferae/Apiaceae*, planten van de familie *Rhamnaceae*, *Trifolium repens* gr., *Vicia*, *Melilotus* en *Coronilla/Hippocrepis*. De specificiteit van het pollenspectrum wordt verder ondersteund door de aanwezigheid van pollen van de volgende plantensoorten die gewoonlijk in de regio worden aangetroffen: *Ailanthus*, *Loranthus*, *Asparagus acutifolius*, *Aesculus* en *Cotinus coggyria*.

Naast nectarhoning produceren de imkers van Istrië ook bladhoning met specifieke kenmerken. Uit analyses van honingmonsters is gebleken dat de verhouding tussen de honingdauwelementen en de pollenkorrels van nectarplanten varieerde van 2,03 tot 29,3, met een mediaanwaarde van 8,2, wat veel hoger is dan de waarden die vereist zijn om als bladhoning te worden ingedeeld (> 3). Ook door melissopalynologische analyses is bevestigd dat er sprake is van een kenmerkend pollenspectrum waarin ook pollen van niet-nectar-plantensoorten zoals *Fraxinus*, *Quercus*, *Plantago* en *Gramineae/Pocaeae* aanwezig zijn. Daarnaast omvat het kenmerkende pollenspectrum van nectarplanten planten uit de familie *Rhamnaceae* en *Prunus* f., die in 100 % van de monsters aanwezig waren, gevolgd door *Castanea*, *Rubus* f., *Compositae* T, *Brassica* f., *Asparagus acutifolius* en *Clematis*, terwijl *Cotinus coggyria* en *Aesculus* in iets lagere percentages werden aangetroffen.

De specificiteit van saliehoning uit Istrië komt tot uitdrukking in de botanische oorsprong ervan en in de grotere aanwezigheid van pollen van *Robinia pseudoacacia*, *Rosaceae*, *Ligustrum vulgare*, *Fabaceae*, *Ericaceae*, *Acer* spp., *Lotus* spp. en *Salix* spp. De honing verschilt van saliehoning uit de Noord-Adriatische regio, waar de meeste aangetroffen pollen afkomstig zijn van *Rhamnaceae*, *Acer spp*., *Castanea sativa*, *Myosotis spp*., *Prunus spp*. en *Rubus spp*., terwijl het pollenspectrum in Dalmatië wordt gekenmerkt door de aanwezigheid van pollen van *Paliurus spina christi*, *Erica arborea*, *Trifolium pratense*, *Melilotus* spp., *Centaurea jacea* en *Apiaceae*.

Op basis van het pollenspectrum dat werd aangetroffen in geanalyseerde monsters van winterbonenkruidhoning, was een groot deel van de pollen afkomstig van *Hedera helix*, *Fabaceae*, *Tilia* spp., *Rosaceae*, *Castanea sativa*, *Echium vulgare* en *Liliaceae*. Dit verschilt aanzienlijk van honingmonsters uit Spanje, waar pollen van *Diplotaxis* spp., *Onobrychis vicifolia*, *Centaurea* spp., *Lavandula latifolia*, *Thymus* spp. en *Apiaceae* overheersen.

Uit analyses van lindehoningmonsters is gebleken dat een groot deel van de pollen afkomstig is van *Rosaceae*, *Paliurus spina christi*, Fabaceae, *Castanea sativa*, *Asteraceae* (the genus *Solidago*), *Liliaceae*, *Centaurea* spp. en *Asteraceae*. Uit een vergelijking van de geïdentificeerde plantensoorten blijkt dat zij verschillen van die welke worden aangetroffen in lindehoning uit Italië, waar het grootste deel van de aangetroffen pollen afkomstig was van *Rubus* spp., *Trifolium repens*, *Robinia pseudoacacia*, *Ailanthus altissima*, *Amorpha* spp. en *Acer* spp., terwijl het pollenspectrum van lindehoning uit Roemenië wordt gekenmerkt door de aanwezigheid van pollen van *Brassica napus*, *Helianthus annuus*, *Melilotus* spp. en *Solidago* spp.

Uit deze wetenschappelijke studies en analyses waarin de combinatie van pollen van continentale en mediterrane plantensoorten wordt nagegaan, blijkt dat "Istarski med/Istrski med" verschilt van honing die in andere regio's wordt geproduceerd. De verhouding tussen de pollen van verschillende plantensoorten draagt ook bij tot de specifieke fysisch-chemische en organoleptische kenmerken (kleur, smaak, geur) van "Istarski med/Istrski med" in vergelijking met dezelfde soorten honing uit andere geografische gebieden. "Istarski med/Istrski med" wordt ook gekenmerkt door zijn frisheid (maximaal gehalte aan hydroxymethylfurfural (HMF) van 15,0 mg/kg) en een watergehalte van maximaal 18,6 %. Om deze eigenschappen te behouden, ondergaat "Istarski med/Istrski med" geen intensieve warmtebehandeling. Zo wordt gewaarborgd dat de eigenschappen die de honing ontleent aan de specifieke flora van het productiegebied, behouden blijven.

5.3 *Causaal verband tussen de specificiteit van het geografische gebied en de specificiteit van het product*

Istrië is een uniek agro-ecologisch gebied dat zeer gevarieerd is wat reliëf, bodem, geomorfologie en klimaat betreft. De wisselwerking tussen deze factoren resulteert in een typische floristische samenstelling die de basis vormt voor de productie van verschillende soorten honing. De verscheidenheid en rijkdom van deze floristische samenstelling zijn rechtstreeks van invloed op de specificiteit van "Istarski med/Istrski med", die tot uitdrukking komt in de specifieke smaken en geuren ervan. De combinatie van de percentages pollen in bepaalde soorten honing verleent die honing specifieke organoleptische kenmerken (kleur, geur en smaak) die verschillen van monsters van dezelfde soort honing uit andere geografische gebieden. In de loop der tijd hebben de imkers van Istrië bijgedragen tot de specifieke eigenschappen van de honing door de botanische samenstelling en klimatologische kenmerken van de verschillende microgebieden goed te leren kennen, waardoor zij de fasen van de levenscyclus van bepaalde honingproducerende planten nauwkeuriger kunnen volgen. Door nauwgezet te kijken naar de natuur en het klimaat, kunnen de imkers van Istrië nauwkeurig bepalen waar en wanneer zij hun bijenkasten moeten plaatsen, of wanneer zij moeten beginnen met de extractie van de honing, om het typische karakter en de hoge zuiverheidsgraad van de nectar te bereiken. Deze praktijken dragen bij tot het zeer eenbloemige karakter van de honing. Door de specificiteit van de bodem- en klimatologische omstandigheden in het productiegebied, de jarenlange ervaring van de bijenhouders en de traditie van de productie die dateert van het begin van de vorige eeuw en van generatie op generatie wordt doorgegeven, is "Istarski med/Istrski med" uiteindelijk een herkenbaar product voor de consument.

Verwijzing naar de bekendmaking van het productdossier

https://poljoprivreda.gov.hr/UserDocsImages/dokumenti/hrana/proizvodi_u_postupku_zastite-zoi-zozp-zts/Specifikacija%20Istarski%20med%2026-4-2023.doc

https://www.gov.si/assets/ministrstva/MKGP/PODROCJA/HRANA/SHEME-KAKOVOSTI/CERTIFICIRANI-PROIZVAJALCI-IZBRANA-KAKOVOST/CERTIFICIRANI-PROIZVAJALCI-ZASCITENIH-KMETIJSKIH-PRIDELKOV/Istrski_med_Istarski_med.pdf